

(המשך מעמוד 29)

אף מחקר לא הוכיח בעצם עד היום הזה מה מביא אשה לעסוק בזנות. בדרך מסוימת טוען הד"ר ציון כי למעשה כל הנשים הן זונות. שכן הן נענות תמורת הנאה חומרית כלשהי - ארוחת-צהריים או כסף - לדחף המיני של הגבר.

התנועה הפמיניסטית לא תאהב את התאוריה הזו. גם אני לא אוהבת אותה. משום-מה מתעלם הד"ר ציון לחלוטין מדחפיה המיניים של האשה. ומן האפשרות שאם אמנם קיימים דחפים מיניים אצל אשה הרי צריכים להיות גם זונות-גברים! ואכן, לא קשה למצוא גברים צעירים המקיימים יחסי-מיני עם נשים מבוגרות מהם. תמורת הנאה חומרית - מכונית, כסף המצריכה רישום, מכתומה את הנרשמת או ארוחת-צהריים. הזנות נעשית בכל מיני דרגות ובכל מיני אופנים. מה שחשוב בעבודתו של הד"ר ציון הוא המסקנה כי זונה, כל עוד אינה מהווה מיסטר זכאית להתקיים בכבוד ממינקועה.

בצדק טוען הד"ר ציון, כי שיטת הפיקוח על הזנות אינה נכונה. קודם כל מכיוון שהיא בלתי-אפשרית, אך בעיקר מפני ששיטה זו, המצריכה רישום, מכתומה את הנרשמת בסטיגמה לכל ימי חייה.

לקחת את הילדים שלהן לבית-הספר או לבג?

אסור היה להן להחזיק ילד. כי החוקת ילד בכית-זונות נחשבת עבירה חמורה מאוד. כתוצאה מכל ההגבלות האלה, היו הזונות נרשמות אמנם, אך כעבור שבוע היו נעלמות והיה ברור שהשיטה אינה יכולה לעבוד. ואז זה חזר חלילה. היו עוצרים אשה שאינה רשומה כשהיא עוסקת בזנות, היו מאשימים אותה ורושמים אותה. הרישום שהיה נעשה בכית-דין מקוצר, ללא כל אפשרות להתנגד לו, היה מכתים אותן בסטיגמה לכל ימי חייהן. הן היו רשומות כזונות גם אם היו מחליטות לפרוש מהמיקצוע. השיטה לא הלכה. אי-אפשר היה להחזיק את הזונות תחת פיקוח. בנוסף לכך התמקדה הזנות בשיטה זו באיזור אחד, כמו למשל באיזור "האורות האדומים" באמסטרדם.

מה רע בכך שזנות מתמקדת באזור אחד?

זה רע, כי זה יוצר שני דברים מאוד דומיננטים: קודם כל התפתח סחר בנערות צעירות, כי אין בית-בושת היכול להתקיים על זונות ותיקות או זקנות. כל בית-בושת כזה רצה לחדש את המלאי שלו, כדי שהלקוחות יהיו מרוצים וימשיכו לבוא, וזה נתן עידוד לסרסורים

בית-בושת משנות ה-30' בסרט איטלקי שבשט פרימיטיבי מסויים כל רגע מיני מלווה במתנה

עבודתו של הד"ר הנכבד מרתקת. ועדת בן-ענתו המפורסמת הסתמכה לא במעט על עבודה זו. אין ספק כי המסקנות שאליהן הגיע הד"ר ציון חשובות להבנת המיקצוע העתיק ביותר בעולם. שכל הנראה יוסיף להתקיים כל עוד קיימים בני-אדם זכר ונקבה.

כמה שיטות קיימות בחוק ביחס לזנות?

קיימות שלוש שיטות: שיטת הרגולציה המקבלת את הזנות כתוצאה חברתית שאין אפשרות לרחיק או להימנע ממנה, אך יש צורך לטפל בה. שיטה זו קובעת כי כל אשה העוסקת בזנות תירשם במישרת המוסר, ואז תהיה חייבת לעבוד תחת פיקוח. על-פי שיטה זו כל אשה אחרת שתעבוד בזנות, תעבור על החוק.

זו נשמעת שיטה טובה מאוד.

לכאורה כן. אך השיטה לא עברה. למרות שהיתה קיימת למעשה בכל מדינות אירופה, במאה ה-19. והיא מקובלת כיום בגרמניה ובאיזור "האורות האדומים" באמסטרדם.

מדוע השיטה לא עברה?

הפיקוח היה כלי-כך חזק, שאף אחת מהזונות לא היתה מוכנה לעבור תחתיו. הן חזיינו בנדיקות רפואיות פעמיים בשבוע, כאשר הבדיקות נעשו בשיטת הסרט-הנע והיו די משפילות. היה בא בדרך מטעם מישר-הבריאות ובודק אחת אחרי השניה. והרי זונה גם היא ב"אדם.

השיטה אסרה עליהן ללכת לכנסיות, לבתי-ספר, לגניילדים ולגנים ציבוריים.

ומה הן עשו כאשר היו צריכות

ומתוך 10 מיליון תושבים נעצרים 100 עד 150 תושבים על ניאוף. כלומר אם אתה רוצה לנקום במישהו, אתה פשוט מלשין למישרה כי הוא או היא גונאפים. ואז הם עוברים על החוק ונותנים על כך את הדין.

למה מתכוון החוק הניו-זרקי כשהוא אומר ניאוף?

למגע מיני שלא במסגרת הנישואין.

מה ההבדל, אם כך, בין ניאוף ובין מה שמכונה ADULTERY?

זה כאשר אחד מבני-הזוג נשוי.

מה קובעת השיטה האוסטרית?

שזונות אסורה. השיטה של הבילוש אחר הזנות היא בלתי-מוסרית כשלעצמה.

מדוע?

מפני שכדי לבלוש אחרי הזונה ולגלות את העבירה, מתחפש השוטר כלקוח, בא לזונה, גומר אותה על מחיר, עולה לחזרה, מקיים איתה יחסי-מיני ומשלם את הכסף. ואז פורצים שוטרים אחרים לחדר ואותו שוטר מעיד כי קיים מגע מיני עם הזונה ושיולם כסף. אז מעמידים את הזונה לדין על עצם מעשה הזנות. שלא לרבר על כך, שכל אדם ששורר, אפילו באופן עקיף, למעשה הזנות, עובר עבירה וזה כולל את הגיהמונית, את השוער במלון או את הלקוח עצמו. השיטה הזו, שמטרתה להכחיד את הזנות, לא פתרה כירוע את בעיית הזנות. מי שמחפש זונה, יכול למצוא אותה בנקל.

מהי שיטת אי-ההתערבות בי זנות?

מה שעומד בבסיס השיטה הזו, כי אנו חברה, לא מתעניינים בזנות עצמה, אלא מטפלים

Advertisement for a sex workers' union. Text: "בעיקבות חק העונשין חשלו'ז מעדיכוח הזנות לעבוד בחצרות ובחל'בורן, כי שם חקבלנה, אם תעצונה, מקסימום חצי שנה, בעוד שאם תעבדנה שנים, כשהסמכות השיפוטית הרבה יותר חמורה - בית-מישפט מחויי. התוצאה הישירה היא שהזונות מעדיפות לעבוד ברחוב לעיני העוברים והשבים."

כתופעות הלוואי השליליות שלה. חברה לא פוגעת במגע המיני תמורת כסף, בתנאי שאינו נעשה במקומות ציבוריים.

גם בית-בושת אסור עלי-ה שיטה הזו. מדוע?

מכיוון שבית-בושת מהווה מיסטר.

למה קורא החוק בית-בושת?

למקום שבו שתי נשים, או יותר, עוסקות בזנות.

ומה מעמדו של מקום שבו עוסקת רק אשה אחת בזנות?

אם אשה לכדה עוסקת בזנות, אפילו נמצאת בבית נשים אחרות שאינן עוסקות בזנות, לא תחשב האשה כמחזיקת בית-בושת. שיטה זו, אגב, הועתקה לארץ כפקודת החוק הפלילי המגדירי 1936. והיתה מקובלת אצלנו ע שנת 1977. שאו חוקק חוק העונשין.

ביצע שינה חוק העונשין 1977 את החוק הפלילי המגדירי 1936?

בשנת 1962 הציע ח"כ בשם רפלקס ניר, אביה של השופטת חנה אבנר-אור, להכביד בעונשם של הסרסורים באופן משמעותי. תוך כדי כך שהצעתו נכנסה לוועדת חוקה-חוקים-מישפט, החלה רביזיה בנושא הזנות, ואז נחקק מה שנקרא: תיקון דיני עונשין, עבירות זנות תשכ"ב 1962.

בחוק זה נקבעה בסעיף 5 ההוראה הבאה: מי שמחזיק מקום לשם עיסוק בזנות דינו חמש שנות מאסר."

ומה קרה לאותו סעיף בחוק הפלילי 1936. שאומר כי אשה העוסקת בזנות לברד בביתה אינה בבחינת מחזיקת בית-בושת?

ההוראה בסעיף חמש ביטלה, למעשה, את הסעיף שנגע לבתי-בושת כפקודת החוק הפלילי. הסעיף הועתק לחוק עונשין תשל"ז 1977 והוא הסעיף המחייב היום. ואז הסתבר שבלי משים ושללא במתכוון, פגעו כאן בעצם זכותה של הזונה לעסוק בזנות.

כמה שנים אחרי שהחוק נכנס לתוקפו, הובאה לדין אשה בטענה כי החזיקה מקום לשם עיסוק בזנות, ואז ניתן פסק-דין תורג'נו המפורסם. בדין ישבו המישה שופטים ופסקה-דין השטרע על עשויות עמורים ובעיקבותיו הורשעה אותה זונה באחזקת מקום לשם עיסוק בזנות ונדונה למאסר, למרות שטענה כי עבדה בבית לברד.

Advertisement for a sex workers' union. Text: "אשה, שכל יום אוכלת ארוחת צהריים עם גבר ומקיימת איתו אחר-כך יחסי-מיני, תמורת ארוחת-צהריים, היא זונה"

או למר בית-המישפט לרעתה, שהשיטה שהיתה קיימת עד לאותו זמן, השתנתה, לא במתכוון, משיטת אי-ההתערבות לשיטה האוס-רנית הקיימת בארצות-הברית. באחד המיקרים אמר השופט זוסמן, שישב כשופט בדין, שהוא במיקרה שוחח עם חבריה-הכנסת שחוקקו את החוק ושאל אותם אם היתה להם כוונה להעניש את הזונה העוסקת בעבודתה כביתה שלה, בעונש כה חמור. הסתבר לו שחבריה-הכנסת לא חשבו על כך כלל.

מדוע, אם כך, אין איש טורח לתקן את המעוות?

אף אחד לא טורח וזו עובדה. מה שיוצא מזה הוא שזונות מעדיפות לעבוד בחצרות ובחל'בורן מכיוון שמקסימום העונש שתקבלנה אם תעצרנה במקומות אלה, הוא חצי שנה והן תישפטנה בבית-מישפט שלום. בעוד שאם תעצרנה כשהן עובדות בבית, העונש שתקבלנה הוא עד חמש שנים, כשהסמכות השיפוטית הרבה יותר חמורה - בית-מישפט מחויי.

התוצאה הישירה היא שהזונות מעדיפות לעבוד ברחוב לעיני העוברים והשבים.

האם במיסגרת עבודת הדוקטורט שלך הצלחת להגדיר מי היא בעצם זונה?

מסתבר כי אין הגדרה מצדה למעשה זנות או לזונה. האם אשה בתולה יכולה להיות זונה? מסתבר שכן. הדבר הובא לפני הכרה בבית-מישפט אנגלי ב-1918, כאשר נטען לגבי נערה בת 14, שעסקה בזנות. פסקה-דין נקרא "המלך נגד מונק". אס-הילדה טענה כי הילדה לא זונה, והביאה פתק מהרופא, כי הילדה בתולה. בית-המישפט קבע כי זנות יכולה להיות גם שלא כדרכה של אשה - דרך פיה-הטבעת או הפה - כל זמן שהמעשה נעשה בשכר.

אחר-כך היתה בעייה עם מסז'יסטיות. האם מסז'יסטיות, שתפקידה לאונן גברים היא זונה? בית-המישפט האנגלי קבע שכן, ואדם המחזיק מכון להרפייה, הוא בחזקת מחזיק בית-בושת. שני פסיקה-דין האלה הועתקו ארצה. וניתנו פה באותה רוח.

האם בעבודתך אתה מצייע סטרונות לבעיית החוק והזנות?

אני מצייע לאמץ את השיטה המקיימת באנגליה, בה לא מתערבים במעשה הזנות עצמו, אלא פוגעים בתופעות הלוואי.

מדוע החברה מזקיעה את הזנות ולא מקבלת אותה כתופעה חברתית?

התרבות היא שלא מאפשרת לנו לקבל את הזנות כתופעה חברתית מקובלת. הזונקנו על בסיס הרת המונות-איסטית, שבה הזנות אסורה. ברת היהודית מותר לעסוק בזנות רק לקדשה וזה. הנצרות העתיקה את התרבות מאתנו וגם אצלם הזנות היא בחזקת רע הכרחי.

העובדה שאנו נרדעים וסולרים מהזנות, היא תולדה של תרבות יהודית מונות-איסטית. נסי להוציא מהתמונה את העניין המוסרי, ואז מסתבר לך כי הזנות היא שום דבר בעצם. עקב כך נוצר

Advertisement for a sex workers' union. Text: "זנות נוצרת בעיקבות העובדה שלגבר יש דחף מיני, ולא לכל גבר יש האכשרות לספק את הדחף המיני שלו אלא אצל זונה"

את החוק הזה הפעילו במדינות הדרום בעיקר כלפי היפנים.

בדיק. הפעילו את החוק מתי רצו. במדינת ניריורק, למשל, הניאוף הוא עברה על החוק,